

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

679.7

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Az óbudai dohánygyár munkásnőit kizárták

Forrás:

*Népszava**Bp.*

(Hely)

1917. 5/4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Az óbudai dohánygyár munkásnőit kizárták.

*

A csuhás aknamunkája.

Az elmúlt héten két ízben is foglalkoztunk az óbudai dohánygyárban történt dolgokkal. Megírtuk akkor, hogy egy homályban rejtőzködő csuhásnak — most már tudjuk a nevét: Magyar nevű káplánról van szó — a lelketlen aknamunkája következtében súlyos zavarok támadtak, az elbolondított és szánandó, ugynevezett keresztény-szociális munkásnők megtagadták a szakszervezeti hetijárulékok megfizetését, noha beléptek a szakszervezetbe. Az egyik, papi maszlagtól elbódított munkásnő kést is ragadott és mellbeszurta egy társnőjét, aki az osztályharc alapján álló munkásnőkhöz tartozik. A keresztény-szociális munkásnők okvetetlenkedése és fölháborító viselkedése annyira elkészerítette az öntudatosan gondolkozó munkásnőket, hogy másnap küldöttséget menesztettek az óbudai plébánoshoz azzal a kéréssel, hogy távolítsa el ezt a Magyar nevű káplánt a kerületből vagy figyelmeztesse nyomtatékosan arra, hogy hagyjon föl alávaló heccelődéseivel és ne avatkozzék a munkásság dolgaiba. A munkásnőknek ez a lépése azonban egészen hiábavaló volt, mert a jeles csuhás tovább is bolondítja azokat a szerencsétleneket, akik hozzáfordulnak és hazugságaira hallgatnak. Ezeknek a hazugságoknak a jellemzésére talán elég, ha a keresztény-szociális munkásnők viselkedéséből csak egy-két mozzanatot említünk most itt föl. A szakszervezeti tagsági

könyvecskét például nem fogják meg pusztá kézzel, valahogy papírba göngyölik és úgy rakják zsebre és eközben keresztet vetnek magukra. Ha egy szervezett munkásnő előtt elmennek, keresztet vetnek magukra. De legfőképpen jellemző ezekre a szerencsétlenekre, hogy rá hagyták magukat venni arra, hogy nevükben felségfolyamodványt küldjenek a királyhoz, amely természetesen telve van nemcsak közönséges, de istentelen hazugságokkal is és ebben arra kéri a királyt, hogy mentse meg őket a szervezkedéstől, mert ők hűségesen akarnak dolgozni és nem akariák több bér követelésével az államot kizsarolni.

A zavarok az elmúlt héten állandóan napirenden voltak. De most hétfőn már olyan méreteket öltöttek, hogy másnap minden munka lehetlenné vált. A keresztény-szociális munkásnők azt követelték a gyár igazgatóságától, hogy állítsanak rendőroket a munkahelyiségekhez, mert ők csak azok jelenlétében hajlandók dolgozni. Ez meg is történt. De ekkor a szervezett munkásnők — nagyon helyesen — kijelentették, hogy mindaddig, míg rendőrök tartózkodnak a gyárban, nem folytatják munkájukat. A gyár igazgatósága erre azzal felelt szerdai napon, hogy valamennyi munkásnőt kizárta a gyárból.

És most körülbelül ezer munkásnőnek kell szenvedni azért, mert vagy kétszáz szerencsétlen papszamár egy csuhás uszítására mindenáron széjjel akarja robbantani az osztálytudatos tömörülést. Ha a munkásnők többsége keresztény-szociális volna, akkor bizonyára nem történt volna meg valamennyi munkásnőnek a kizárása. De éppen az, hogy kétszáz okvetetlenkedő munkásnő miatt kizárják valamennyit, mutatja, hogy az igazgatóságnak mennyire tet-

szik a keresztény-szociálisok renitenskedése. És egészen valószínű az is, hogy a zavarosban halászó csuhás egyenesen az igazgatóság beleegyezésével folytatja szemtelenkedéseit, mert ha nem így volna, akkor az igazgatóság már módot talált volna arra, hogy lehetlenné tegye ezt az alávalóságot, amely már hetek óta állandó izgalomban tartja a gyárban dolgozó szervezett munkásságot.

Hát persze a papi maszlag az uralkodó osztály érdekeit szolgálja és így könnyű megérteni, hogy miért szabad a csuhásnak igaztani a becsületes munkások ellen. A kivonult rendőrség magától értetődően a keresztény-szociálisok kedvében igyekezett járni, ami szintén azt mutatja, hogy az államhatalomnak azok a kedvencei, akik hisznek abban az aljas hazugságban, hogy minden jól van úgy, ahogy van, mert isten akarta, hogy ur és szolga legyen.